

Jesus' og apostlenes syn på Bibelen

Ugens vers

"Men han svarede: 'Der står skrevet: ›Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund'"
(Matt 4,4).

Introduktion

I vores postmoderne tid er Bibelen desværre i stor grad blevet genfortolket gennem en filosofisk linse, som både sætter spørgsmålstegn ved dens inspiration og dens autoritet. Bibelen opfattes faktisk kun som ideer fra mennesker, der levede i en forholdsvis primitiv kultur, og som umuligt kunne forstå verden, som vi gør det i dag. Samtidigt er det overnaturlige element enten blevet nedgjort eller helt fjernet. Det har efterladt Bibelen som et dokument, der i stedet for at være Guds syn på menneskene er blevet menneskenes syn på Gud. Som en følge deraf er Bibelen for mange stort set blevet irrelevant i en tidsalder, der præges af darwinisme og moderne filosofi.

Men vi tager helt afstand fra en sådan holdning. I stedet finder vi i Det Nye Testamente den inspirerede måde at betragte hele Skriften, når vi studerer, hvordan Jesus og apostlene forstod Det Gamle Testamente, som var den eneste Bibel, de havde på den tid. Hvordan forholdt de sig til de mennesker, steder og begivenheder, der beskrives? Hvad tog de for givet, og hvilke fortolkningsmetoder benyttede de? Lad os følge dem og deres forståelse i modsætning til uinspirerede menneskers misopfattelser, hvis antagelser kun kan lede til skepsis og tvivl på Guds Ord.

Ugens tekster

- Matt 4,1-11
- Matt 22,37-40
- Luk 24,13-35.44-45
- Luk 4,25-27
- ApG 4,24-26

Der står skrevet

Da Jesus blev døbt af Johannes Døberen, markerede det begyndelsen på Frelserens arbejde. Efterfølgende blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen, hvor han i sin svageste menneskelige tilstand blev fristet af Satan.

Matt 4,1-11

Hvordan forsvarede Jesus sig mod Satans fristelser i ørkenen? Hvilke lærdomme er der for os i det?

Da Jesus blev fristet på appetittens område, svarede han: "Der står skrevet: 'Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund'" (Matt 4,4). Jesus pegede tilbage til det levende Ord og dets ultimative guddommelige oprindelse. På den måde bekræftede han Skriftens autoritet. Da han blev fristet med verdens riger og herlighed, svarede han: "Der står skrevet: 'Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene'" (Matt 4,10; Luk 4,8). Kristus minder os om, at sand tilbedelse fokuserer på Gud og ingen anden, og at underkaste sig Guds Ord er sand tilbedelse. Og til sidst, da han blev fristet med ønsket om at vise sig og med formastelse, svarede Jesus: "Der står også skrevet: 'Du må ikke udæske Herren din Gud'" (Matt 4,7; Luk 4,12).

I alle tre fristelser svarede Jesus med ordene "Der står skrevet". Jesus gik direkte til Guds Ord og intet andet for at modstå Satans angreb og bedrag. Det bør være en kraftig lærdom for os alle. Bibelen og Bibelen alene er den ultimative standard og grundvolden for vores tro. Bibelen og Bibelen alene var Jesu forsvarsmetode mod fjendens angreb. Jesus er Gud, men i sit forsvar mod Satan underlagde han sig helt og fuldt Guds Ord.

Ikke personlige synspunkter, ikke et velformuleret og indviklet argument, ikke personlige og hadefulde ord. I stedet var det ved Skriftens enkle men dybsindige ord. For Kristus havde Skriften den største autoritet og den største kraft. På den måde begyndte han sin gerning på en sikker grundvold og fortsatte siden sin gerning bygget på Bibelens pålidelighed.

Til at tænke over

Hvordan kan vi lære at stole lige så meget på Guds Ord og underkaste os lige så meget?

Jesus og loven

Matt 5,17-20;
22,29; 23,2-3

Hvad siger Jesus i disse sammenhænge?

Jesus lærte sine disciple lydighed mod Guds Ord og loven. Der er aldrig den mindste antydning af, at han tvivlede på Skriftens autoritet eller relevans. Tvært imod; han henviste hele tiden til den som kilden til guddommelig autoritet. Til saddukæerne sagde han: "I er på vildspor, for I kender hverken Skrifterne eller Guds magt" (Matt 22,29). Jesus lærte, at et rent intellektuelt kendskab til Bibelen og dens lære ikke var nok til at kende sandheden, og endnu vigtigere ikke nok til at kende Herren, som er denne sandhed.

Matt 22,37-40

Hvad fortæller denne tekst om Jesus' syn på Moseloven?

I sin udtalelse til den lovkyndige, opsummerer Jesus de ti bud, som var givet gennem Moses næsten 1500 år tidligere. Vi bør lægge mærke til, hvordan Jesus fokuserer på den gammeltestamentlige lov og ophøjer den til det højeste niveau. Mange kristne har fejlagtigt konkluderet, at der her blev givet et nyt bud, og at den gammeltestamentlige lov på en eller anden måde blev erstattet med Det Nye Testaments evangelium. Men kendsgerningen er, at det, Jesus lærer, er baseret på Det Gamle Testaments lov. Jesus havde afsløret og åbenbaret loven mere tydeligt, så han kunne sige, at "på de to bud hviler hele loven og profeterne" (Matt 22,40). Han opsummerede De ti Bud, idet de første fire handler om menneskenes forhold til Gud, og de sidste seks handler om menneskers forhold til hinanden. På denne måde hæver Jesus hele Det Gamle Testamente, idet han siger "loven og profeterne", for det er en kort måde at henvise til loven, profeterne og skrifterne, eller alle de tre dele af Det Gamle Testamente.

"Han [Kristus] henviste til Skriften som en fuldt ud pålidelig kilde, og det bør vi også gøre. Bibelen skal fremholdes som den evige Guds ord, som det afgørende i stridsspørgsmål og grundvolden for al tro" (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 1. bd., s. 22).

Hvilke konkurrerende autoritetskilder (familie, filosofi, kultur) kan komme i konflikt med din underkastelse under Guds Ord?

Til at
tænke over

Jesus og hele Skriften

Luk 24,
13-35.44-45

Hvordan anvender Jesus Skriften til at lære disciplene evangeliets budskab?

Efter Kristi død var hans efterfølgere forvirrede og i tvivl. Hvordan kunne dette ske? Hvad betød det? I kapitel 24 i Lukasevangeliet ser vi, at Jesus viser sig for dem to gange; først for to på vejen til Emmaus, og senere for andre. Ved to forskellige anledninger forklarer Jesus, hvordan alt er gået i opfyldelse fra de gammeltestamentlige profetier: "Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne" (Luk 24,27).

Igen i Luk 24,44-45 siger han: "'Dette er, hvad jeg sagde til jer ... Alt det må opfyldes, som står skrevet om mig i Moseloven, hos profeterne og i salmerne.' Da åbnede han deres sind, så de kunne forstå Skrifterne."

Læg mærke til den specifikke henvisning i Luk 24,27 til "alle Skrifterne". Det bliver gentaget og uddybet i den anden henvisning som "Moseloven, hos profeterne og i salmerne." Dette stadfæster tydeligt, at Jesus, Ordet, der blev kød (Joh 1,1-3.14), satte sin lid til Skriftens autoritet for at forklare, hvordan disse ting var blevet forudsagt mange hundrede år tidligere. Ved at henvise til Skriften i sin helhed, underviste Jesus sine disciple ved sit eget eksempel. Når de derefter skulle gå ud og forkynde evangeliet, skulle de også forklare hele Skriften for at give forståelse og kraft til de nyomvendte i hele verden.

Læg også mærke til, at Jesus i Matt 28,18-20 siger til sine disciple – og til os i dag – at "mig er givet al magt i himlen og på jorden" Men den magt forbliver grundfæstet i Faderen og hele Guddommen, for han siger til dem: "Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn." Og så kommer nøgleafsnittet: "idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer." Hvad lærer og befaler Jesus? Hans lære er baseret på hele Skriften. Hans autoritet var stadfæstet af profeterne i Det Gamle Testamente, og ved sin overgivelse til Faderen opfyldte han disse profetier.

Hvis Jesus accepterer hele Skriften, hvorfor må vi så også gøre det? Hvordan kan vi lære at acceptere hele Skriftens autoritet, også når vi ser, at ikke alt deri nødvendigvis er anvendeligt for os i dag? Del dit svar med klassen på sabbatten.

Til at
tænke over

Jesus og Bibelens oprindelse og historie

Jesus lærte, at Bibelen er Guds Ord i den forstand, at det, den siger, er synonymt med, hvad Gud siger. Bibelens oprindelse er hos Gud, og indeholder derfor den øverste autoritet for alle sider af tilværelsen. Ned igennem historien har Gud gennem Bibelen arbejdet for at åbenbare sin vilje til menneskene.

I Matt 19,4-5 henviser Jesus for eksempel til et citat skrevet af Moses. Men Jesus bruger dette afsnit og siger: "Skaberen [som] fra begyndelsen skabte dem ... sagde: 'Derfor skal en mand forlade sin far og mor.'" I stedet for at sige: "Skriften siger," sagde Jesus: Han som "fra begyndelsen skabte dem ... sagde," og tilskriver Skaberen de ord, som forfatteren af Første Mosebog skrev. Gud bliver her betragtet som forfatter af dette udsagn, selv om det var skrevet af Moses.

Læs følgende bibeltekster. Hvordan opfattede Jesus Bibelens historiske personer og begivenheder?

- Matt 12,3-4
- Mark 10,6-8
- Luk 4,25-27
- Luk 11,51
- Matt 24,38

Jesus behandler konsekvent gammeltestamentlige personer, steder og begivenheder som historisk sandhed. Han henviser til 1 Mos 1 og 2, Abel i 1 Mos 4, David, som spiste skuebrødene og Elisa, blandt andre historiske personer. Gentagne gange taler han om de gamle profeters lidelser (Matt 5,12; Matt 13,57; Matt 23,34-36; Mark 6,4). I et advarselsbudskab beskriver Jesus også Noas dage: "For i dagene før syndfloden åd og drak de, giftede sig og bortgiftede lige til den dag, da Noa gik ind i arken; og de vidste ikke noget, før syndfloden kom og rev dem alle bort. Sådan skal også Menneskesønnens komme være" (Matt 24,38-39). Alt tyder på, at Jesus henviste til denne afgørende domshandling fra Guds side som en historisk begivenhed.

Mange mennesker, også bekendende kristne, benægter i dag Bibelens historiske troværdighed. Hvordan så Jesus og apostlene på det?

Til at tænke over

Apostlene og Bibelen

De nytestamentlige forfattere har den samme opfattelse af Bibelen, som Jesus havde. Når det gjaldt lære, moral og profetisk opfyldelse, var Det Gamle Testamente for dem Guds autoritative ord. Vi finder intet i det, disse mænd siger eller gør, som sætter spørgsmålstejn ved Bibelens autoritet eller ægthed.

ApG 4,24-26;
13,32-36
Rom 9,17
Gal 3,8

Hvad siger følgende bibeltekster om, hvordan apostlene opfattede Guds Ords autoritet?

Læg mærke til, hvor nært knyttet Skriften er til Guds egen stemme i disse tekster. I ApG 4, lige før disciplene bliver fyldt med Helligånden, priser de Gud for at have befriet Peter og Johannes. I deres lovprisning løfter de deres stemmer og anerkender Gud som Skaberen og for, at han har talt gennem sin tjener David. Det betyder, at Davids ord er Guds ord. I ApG 13,32-36 bliver David igen citeret af Paulus, men hans ord bliver tilskrevet Gud, for vers 32 siger: "løftet, der blev givet til fædrene."

I Rom 9,17, hvor man kunne forvente, at Gud er grundledet, bruger Paulus udtrykket "Skriften," idet han siger: "Skriften siger jo til Farao." Egentlig kunne han have sagt: "Gud siger til Farao." Også i Gal 3,8 benyttes "Skriften" som grundled i stedet for "Gud". Det viser, hvor nært knyttet Guds Ord er til Gud selv.

Alle de nytestamentlige forfattere regner med Det Gamle Testamente som Guds Ord. Der er hundredevis af citater fra Det Gamle Testamente i Det Nye Testamente. En forsker har samlet en liste med over 2.688 specifikke henvisninger; 400 fra Esajas, 370 fra Salmerne, 220 fra Anden Mosebog, osv. Hvis vi til den liste tilføjer hentydninger, temaer og litterære motiver, vil tallet stige drastisk. Bøgerne er fulde af henvisninger til gammeltestamentlige profetier, som ofte introduceres med udtrykket: "Der står skrevet" (Matt 2,5; Mark 1,2; 7,6; Luk 2,23; 3,4; Rom 3,4; 8,36; 9,33; 1 Kor 1,19; Gal 4,27; 1 Pet 1,16). Alt dette bekræfter, at Det Gamle Testaments skrifter er det grundlag, som Jesus' og apostlenes lære hviler på.

Hvad bør disse eksempler lære os om, hvor farlig enhver påstand er, som vil formindske vores tillid til Skriftens autoritet?

Til at
tænke over

Til videre studium

- Ellen White, *Jesu liv*, "Jesu barndom", s. 38-43;
"Fristelsen i ørkenen", s. 71-78.

"Mennesker mener, de er visere end Guds Ord, visere end Gud selv; og i stedet for at plante deres fødder på den urokkelige grundvold og prøve alt med Guds Ord, prøver de Ordet med deres egne ideer om videnskab og natur. Hvis det ser ud til ikke at passe med deres videnskabelige ideer, bliver Ordet kasseret som utroværdigt." (Ellen White, *Signs of the Times*, 27. marts 1884, s. 1).

"De, som får den klareste forståelse af Guds visdom og hensigt, som det åbenbares i Guds Ord, bliver mænd og kvinder med mental styrke, og de kan blive effektive arbejdere sammen med Den store Lærer, Jesus Kristus ... Kristus har givet sit folk sandhedens ord, og alle er kaldet til at udføre deres del i at gøre dem kendt for verden ... Uden sandheden, Guds ord, er der ingen helliggørelse. Det er derfor af afgørende betydning, at det bliver forstået af alle!" (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 432).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvis Jesus, evangelieforfatterne og Paulus opfattede de gammeltestamentlige skrifter som Guds Ord, hvorfor må vi så være på vagt over for dem, som i dag påstår, at Bibelen tager fejl?**
- 2. For at give en ide om, hvad mange moderne bibelforskeres skepsis har ført til, giver vi her en liste over nogle af de ting, som de fornægter. De afviser skabelse på en bogstavelig uge og accepterer i stedet milliarder af års udvikling. De afviser en syndfri Adam i en syndfri verden. De afviser en verdensomspændende oversvømmelse. Nogle mener ikke, at Abraham virkelig fandtes. Nogle benægter, at udvandringen af Egypten fandt sted. Mange benægter Jesu mirakler, deriblandt hans legemlige opstandelse. Nogle afviser tanken om forudsigelse gennem profetier, hvor profeterne fortæller om begivenheder, der vil ske hundreder eller tusinder af år ind i fremtiden. Hvad siger det om, hvad der sker, når mennesker begynder at tvivle på Bibelens autoritet og pålidelighed? Hvordan kan vi hjælpe sådanne mennesker til at få en klarere forståelse af sandheden?**
- 3. Gå tilbage til spørgsmålet i tirsdagsafsnittet. Hvordan forstår vi, at hele Bibelen er inspireret, også de dele, der ikke nødvendigvis er direkte anvendelige for os i dag?**

